

rerjevi dvorani romantično spevoigro v treh dejanjih »Darinka« in dramatski prizor narodnih pesmi »Snubači«. Zvečer ob 8. uri istega dne pa uprizori »Mlado Brečes«, opereto v dveh dejanjih in ponovitev spevoigro »Darinka«. Čisti dobiček je namenjen za nabavo novih orgel, zato se preplačila hvaležno sprejemajo. Za obilen obisk se priporočajo prireditelji.

Kozjak

Sv. Jernej nad Muto. Kot običajno se je tudi letos Jernejevo obhajalo zelo slovesno. V soboto, 24. avgusta, na god sv. Jerneja so bile tri svete maše, v nedeljo, na Jernejevo nedeljo pa dve in procesija z Najsvetejšim. Cerkev je bila lepo ovenčana. Po preteku več let se je zopet pela pesem o sv. Jerneju, katero je spesnil rajni tukajšnji cerkovnik in organist Anton Lesičnik; ima devet kitic. Pet minut od cerkve je že državna meja, ki je strogo zastražena. Nihče ni smel od one strani sem, vendar se je zbralo mnogo ljudi iz Dravske doline. Šestnajst let že ni tu župnika. Ljudje bi radi imeli duhovnika, pa je gmotno vprašanje zamotano. Zanimarjena je cerkvena, zanemarjeno župnišče, a sredstev za prenovitev ni. Prijatelj narave pa pride tu na svoj račun kakor malo kje. Dasi je dohod težaven, tri ure iz Mute, pa človek pozabi na vse, kar se sedaj godi na tem nesrečnem svetu, ko uživa ta rajski planinski mir in se veseli krasote narave in lepega razgleda, ki se nudi sem na jugoslovansko stran in tja čez mejo. Obvari vas Bog, o j sončne višave!

Dravsko polje

Sp. Poiskava. Tukajšnja Kmečka zveza je priredila dne 18. avgusta 1940 poučni izlet na Kmetijsko šolo v št. Juriju ob južni železnici. Izlet se je udeležilo 53 oseb. Izletniki so si pod vodstvom ondotnega ravnatelja g. inž. Laha in pod vodstvom ostalega ondotnega uradništva ogledali vse gospodarske in gospodinjske naprave, razne stroje, živinorejo, vrtno in poljske kulture itd. Izletniki so bili pri ogledu deležni lepe poučne razlage o vsem, kar so videli, zato se tem potom gospodu ravnatelju in vsem ostalim zahvaljujemo za njihovo veliko naklonjenost!

Ptujska gora. Dne 24. in 25. avgusta je prvič priromalo k naši gorski Materi večje število romarjev iz Kranjske. Romanje je organizirala Prosvetna zveza in je bilo mirovnega značaja. Vseh romarjev je bilo okoli 350 iz raznih krajev Kranjske. Prišli so iz Ljubljane s posebnim vlakom. V soboto zvečer je romarje najprej pozdravil upravitelj Marijinega svetišča na Ptujski gori g. p. Konstantin in jim je v kratkih besedah razložil zgodovino in znamenitosti svetišča. Nato je govoril romarjem besedo o Mariji stolni kanonik iz Ljubljane g. Klinar. Po pridigi se je razvila po trgu in okoli cerkve, ki je bila lepo razsvetljena, mogočna rimska procesija z gorečimi bakijami. V nedeljo zjutraj so se začele sv. maše in spovedovanje ob 4. uri. Glavna sv. maša s pridigo, ki jo je imel g. V. Bratoncelj, župnik iz Železnikov, je bila ob 6. uri zjutraj. Romarji so bili navdušeni nad lepoto Ptujske gore, posebno še nad lepim razgledom, ki se jim je nudi v nedeljo zju-

traj čez Dravsko polje na zeleno Pohorje, Slov. gorice in Haloze. Ob devetih zjutraj so kranjski romarji zapustili Ptujsko goro, ker so nadaljevali pot še v Ptuj. Vsi so rekli, da bodo ohranili Ptujsko goro v trajnem spominu in da bodo radi še in še poromali na naše »štajersko Brezje«. — Dne 7. septembra ima društvo zgodovinarjev Slovenije na Ptujski gori svoj občni zbor s strokovnimi predavanji. — Na Mali Šmaren bo prišlo na Ptujsko goro posebno veliko romarjev, ker bodo ta dan poromali delavci širom cele Slovenije k znamenitejšim Marijinim božjim potem. Tako pridejo k nam organizirane skupine ZZD iz Ptujja, Rogatca, Rogaske Slatine in Mestinja. Za ta dan je naprošen kot slavnostni pridigar stolni kanonik g. dr. Ivan Žagar iz Maribora. — Dne 15. avgusta se je poslovila od nas zaščitna sestra gdč. Katica Pivec. Zaradi svoje ljubeznivosti in požrtvovalne prijaznosti je bila v vsem svojem delokrogu zelo priljubljena in spoštovana. Za ves njen trud in delo naj ji bo dobri Bog obilni plačnik, z naše strani pa ji izrekamo iskreno hvalo z željo, da bi bila na svojem novem mestu zadovoljna in srečna. Novi zaščitni sestri pa želimo, da bi ostala dolgo pri nas in da bi se pri nas dobro počutila.

Slovenske gorice

št. Ilj v Slov. goricah. Pri nas se pojavlja zadnja leta zelo pogosto pri ljudeh bolezni vnetje slepiča. Celo naš priljubljeni zdravnik in bivši poslanec g. dr. Sevshek je nenadoma zbolel na tej bolezni in njegova hčerka pa je umrla na tem. Skoro vsak teden morajo koga radi te bolezni prepeljati v mariborsko bolnico. Nekateri

Žepne svetilke

izdeluje domača tvornica

RUDOLF PASPA

Zagreb, Koturaška 69

sumijo, da je siaba voda kriva temu. Radi tega bi bilo potrebno začeti misliti na to, da se za št. Ilj napravi vodovod, iz katerega bi dobivali ljudje v nižavi razčiščeno in zdravo vodo. — Nova cesta od Mure mimo tovarne v Ceršaku skozi vas Ceršak do banovinske ceste št. Ilj—Marija Snežna bo kmalu gotova. Vsi pametni in dobro misleči ljudje so veseli te nove ceste. Neki kričaji, ki imajo svoje srce čisto nekam drugam obrnjeno, so sicer hudo rogovillili proti tej cesti, pa jim vse skupaj nič ni pomagalo. Naša tovarna lepenke, ki že nad 40 let daje kruha našim delavcem, bi morala ustaviti obrat, ako se cesta ne bi zgradila, ker je nemogoče, da bi stalno morala prevažati les in tovarniške izdelke z brodom preko Mure ter po ozemlju Nemčije preko Špilfelda isto voziti na kolodvor v št. Ilj. Občina bi zgubila lepe tisočake na dokladih, ki jih tovarna plačuje, nad 100 delavskih družin pa bi bilo brez zaslužka, ko sedaj vendarle nekaj dinarjev zaslužijo. Take kaprice, kakršne so nekateri imeli proti novi cesti, so bile naravnost smešne. Ko naše občine in naših posestnikov ce-

Angleški ministrski predsednik Churchill na ogledu utrdb, ki bi naj onemogočile Nemcem izkrcanje v Angliji

ku. Že leta 1909. je avto dosegel brzino 200 km na uro, medtem ko se je moralo letalo zadovoljevati s 50 do kvečjemu 100 km. A še leta 1913. je bila največja brzina za letalo 200 km, za avto pa tedaj še večja. Ko je letalo leta 1920. doseglo 276 km na uro, je avto dokončno premagalo.

Riba delfin uničila letalo v višini 800 m. Nenavadna letalska nesreča se je nedavno primela v bližini Kube v zahodni Indiji. Nad otokom je letelo neko ameriško letalo. Nenadoma je pilot opazil, da je obdan od neobičajno čiste megle. Da bi se ji izognil, je letalec zavil okoli otoka, toda pri tem je začel v močan nalliv, kar je bilo znak, da prihaja tornado. Letalo je krožilo v višini 1200 m, pi-

»Zal da! Midva, ki sva pričl, pa sva še prav posebno dolžna, da se priglasiva.«

»Jaz sem si to že večkrat mislil in prav zaradi tega sem danes tudi prišel, da se z vami pomenim.«

Doktor je vstal in je zamišljeno stopil po sobi gor in dol. Iznenada je obstal in rekel:

»Mi nič drugega ne ostane; vest mi pravi, da moram... Tudi si bom naprosil nekega zdravnika, ki je na letovišču, da me ta čas zastopa. Matija, stopil bom k njemu, potem pa se zjutraj že lahko s šestim vlakom odpeljeva v Kaplo.«

»Z vlakom, pravite?« je Matija zmajal z glavo. »Ne, temu črnemu zlodeju, ki nima pameti, pa je povrh še ves okajen, svojega življenja ne zaupam. Vozil se bom rajši s tema dvema, ki jih imam od očeta in matere.«

»Hahaha, to pa je počasna voznja! Kako dolgo pa hodiš od tod do Kaple?«

»V treh dneh bom doma.«

»Dobro. Tedaj se spravi ti jutri zgodaj na pot, jaz pa pridem čez tri dni.«

Zdravnik je pogledal na koledar in določil natančno:

»Danes je 24. julij... Reciva — na — na 28. opoldne se snideva v Hrastnikovi gostilni.«

»Velja tako.«

»Matija, to ti moram reči: Živi duši ne pravi, da

pridem v Kaplo! Bom vsega le kako uro tam. — Tudi o testamentu ne zini nikomur ne besede!«

»Ali mislite, da hodim z lajnami po svetu. Matija nosi rešpetin s sabo, ne pa trompete.«

»Saj vem. Da, da, Matija dosti vidi, pa malo govori... Kar pa se tvojega rešpetina tiče, pa moram reči, da skoz boljši daljnogled še nisem svoj živ dan gledal.«

»Gospod dohtar,« se je navdušil Matija, »rešpetin naj bo vaš, kadar bom umrl!«

»Haha, pred smrtjo moraš še katerikrat svet obresti,« se je zdravnik nasmejati.

O tem, da je kupil domačijo na Ledinah, ni črnil Matija niti besede. Sploh pa je spregovoril ta večer kvečjemu še kakih dvajset besed, kajti vse svoje misli je zbral ob zdravnikovi bolni uri. Še za večerjo, čeprav mu je dal zdravnik prav gosposko in obilno prinesti iz gostilne, se ni mogel učasiti. O polnoči slednjič je opravil: ura je spet šla in je zvonko bila. Tedaj se je mojster veselo nasmešnil in dejal:

»Če boste po pameti z njo ravnali, bo šla in ji ne bo treba popravila, dokler spet ne pridem.«

»Haha,« se je smejal zdravnik, »če te spet dve leti ne bo kakor zdaj, ti ne morem obljubiti, da bom ves čas po pameti z njo ravnal.«

Drugo jutro se je Matija navsezgodaj odpravil na pot proti domu.

sta nič ne stane in jo mora tovarna na svoje stroške graditi ter jo bo morala tudi vzdrževati, bi vendar bilo bedasto, da bi se taka ugodnost odklonila. Delavci so pa na cesti tudi precej zaslužili iz cele okolice in še bodo. — Sadja je letos pri nas malo in kar ga je, je še tisto slabo. Krompir gnije od večne mokrote in pridelki ne morejo zoreti. Pa vse bomo prenesli, če nam ljubi Bog samo ohrani mir, da bomo tisto malo, kar imamo, lahko v miru uživali.

St. Ilj v Slov. goricah. Nikar ne mislite, da šentiljčani, ki se v Slov. gospodarju bolj redko oglašamo, spimo. Nikakor ne. Društveno življenje pri nas ne pozna počitnic in tudi uspehov nam ne manjka. Fantovski odsek si je priboril pri okrožnih tekmah drugo mesto, članice dekliskega krožka pa so si priborile prvo mesto mariborskega dekliskega okrožja in s tem tudi prehodni pokal okrožja. — Na Marijin praznik bomo pridelali lepo akademijo s peštrim sporedom. Kakor vedno, bo tudi ta akademija na višku, saj je na sporedu nad 16 simboličnih in skupinskih vaj ter pevskih točk. Ne zamudite in oglejte si sad našega vztrajnega dela in trdne volje po napredku! Cene so običajne.

Sv. Anton v Slov. goricah. Gorska Mati božja, kraljica miru nas vabi. V ta namen se tudi letos po stari navadi vrši romanje na dan pred Malo Gospojnico od Sv. Antona v Slov. goricah. Procesija gre od antonske cerkve ob vsakem vremenu po sv. maši okrog 6. ure. Pri Sv. Trojici bo sv. maša za žive in rajne gorske romarje. Po prihodu na Gorco bo dovolj časa, ako kateri hoče poročiti v Maribor, kakor lansko leto. Vabite se iskreno vsi, mladi in stari, da se tega lepega romanja polnoštevilno udeležite in da se pred Marijinim tronom zahvalimo Kraljici miru, da nas je Bog dosedaj obvaroval raznih nesreč, posebno nesrečne vojne, enako da bi nam Gorska Marija tudi za naprej izprosila ljubi mir. Pri srčno vabljeni častilci Marijini tudi iz sosednih župnij!

Mursko polje

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Marijin praznik, v nedeljo dne 8. septembra nas pridejo obiskat člani Bralnega društva iz Vučje vasi in bodo v Pergerjevi dvorani, na odru našega Bralnega društva uprizorili popoldne ob 3. uri po večernicah veseligr »Glavni dobitek«. Ker že dolgo ni bilo pri nas nobene gledališke predstave, se bomo vsi Jurjevčani polnoštevilno udeležili te veseligrave. Prav v teh časih smo igralcem iz Vučje vse prav hvaležni, da nas pridejo malo razveseliti. — Pridimo k igri vsi Jurjevčani!

Vučja vas, Tukajšnje Bralno društvo priredi ob priliki svojega izleta k Sv. Juriju ob Ščavnici v nedeljo, 8. septembra, v Pergerjevi dvorani gledališko igro »Glavni dobitek«. Z igralci se tudi ostali člani društva udeležijo tega izleta.

Veržej. 60 letnico življenja je proslavilo prostovoljno gasilsko društvo v Veržeju v nedeljo, dne 1. septembra. Te slovesnosti sta se udeležili tudi soboška in lendavska župa s številnim zastopstvom. Domača župa pa je imela tu svoj letni izlet. Po sv. maši, ki je bila na prostem, so bili mnogi člani veržejske čete odlikovani za zvesto in požrtvovalno delo pri četi tekom 15, 20 in

30 let. Vsi govorniki so poudarjali nesebično in požrtvovalno delo gasilcev v nasprotju s sebičnostjo sedanjega časa.

Slovenska Krajina

Murska Sobota (Slovenska krajina). Pomemben jubilej. Pred 15 leti, to je dne 30. avgusta 1925, je začela delovati v skromni leseni hišici v Kolodvorski ulici v Murski Soboti Kmečka posojilnica, registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Zavod se je hitro razvil v enega izmed najmočnejših združnih denarnih zavodov v Prekmurju. Prvo leto od avgusta do konca leta je znašal denarni promet 167.000 din, naslednje leto že čez 2.000.000 din, v letu 1930 se je pa dvignil denarni promet na okroglo 23.000.500 din. Število vlog, kakor tudi posojil se je leto za letom dvigalo, ravno tako tudi število članstva. Poudariti moramo pri tem, da se je morala zadruga boriti s težkočami, ki v ostali Sloveniji skoraj niso bile znane. Prekmurški denarni zavodi pred vojno in tudi takoj po vojni so sloneli večinoma na bančni podlagi. Ti denarni zavodi so dajali za vloge po 8 in tudi 10% obresti, za posojila so pa računali po 18, 20, 25 in tudi večodstotne obresti. Tako je bilo sično težko ljudi pripraviti do tega, da so nalagali svoje prihranke v naše zadržne zavode, tako zlasti tudi v Kmečko posojilnico, ki je dajala sorazmerno mnogo manjše obresti za vloge ko ostali denarni zavodi iz prejšnjih časov. Posojilojemalcev, ki so pri Kmečki posojilnici spet zamogli dobiti posojila pod neprimerno boljšimi pogoji kakor pri ostalih zavodih, je pa bilo od leta do leta več. Kmečka posojilnica je s svojim vodstvom na spreten način premagala vse začetne težave in se razvila v lep denarni zavod. Prvi načelnik Kmečke posojilnice je bil Gjerek Mihael iz Rakičana, leta 1926. je pa prevzel predsedstvo g. Ivan Jerič, takratni kaplan soboški in narodni poslanec, ki je vodil zavod nad tri leta, dokler ni odšel na svoj novo službeno mesto. Po Jeričevem odhodu pa vodi posojilnico še vse do danes naprej spet prvi načelnik g. Gjerek Mihael, kateremu stoji ob strani spretni ravnatelj g. Celec Ferdo, sedanjí župan občine Murska Sobota-okolica. Tajniške posle vodi že skoraj od vsega začetka g. Mataj Franc, v odboru se pa nahaja že od leta 1932. dalje advokat g. Bajlec Franc, bivši narodni poslanec, poleg drugih odbornikov, ki so sami ugledni kmetje in obrtniki. Zavod je vse dosedanje denarne in gospodarske krize srečno preživel in je neštetim kmetom in obrtnikom pomagal v dobi največje stiske. Zavodu želimo kar najlepšega razvoja in čim več uspehov!

Murska Sobota. Dne 30. avgusta je tukajšnja kmečka posojilnica proslavila 15 letnico svojega obstoja in uspešnega dela. Želimo ji čim boljšega razvoja! — Tukajšnje električno podjetje je znižalo ceno električnega toka za kuhanje na en dinar za KW uro, ako ga stranka porabi mesečno preko 25 KW ur. — Letošnji Brtalanov sejm je bil mnogo slabše obiskan kot druga leta. Tudi živine je bilo prignane le 147 glav, a prodane je bilo 78 komadov. Cena je bila primeroma dobra. — Te dni je ponovno začelo obratovati kinopodjetje Dittrich, ki je svoje prejšnje prostore popolnoma preuredilo. — Z naše gimnazije sta pre-

meščena g. Perko Stana v Ptuj, g. Pušnik pa s samoupravne na realno.

Beltinci. V nedeljo, dne 1. septembra, smo pri nas imeli zadnjo novomašno slovesnost v Prekmurju. Prvo nekrvavo daritev je Bogu daroval salezijanec g. Duh Štefan iz Mežnec. Pridigal pa mu je sorodnik g. dekan Jerič. Novomašnika je k oltarju Gospodovemu spremljala velika množica vernikov. — Ne samo naša fara, temveč vse Prekmurje je lahko ponosno na veliko število duhovnikov, ki jih daje naša ožja domovina. Kajti sorazmerno daje naše Prekmurje največ pastirjev Gospodovih.

Hotiza. Prejšnji teden so neznani dolgooprsteži vdrl v več stanovanj ter odnesli, kar so pač mogli. Med drugim so vlomili tudi v trgovino Osterc in odnesli nekaj nad 1000 cigaret. Krivcev še doslej niso izsledili, a upamo, da bodo kmalu prišli v roke pravice.

Topolovci. Ko se človek pelje iz Sobote proti Tišini, mu nehote pade v oči v smrečju skrita hišica, kjer živi ne samo v Prekmurju, temveč daleč naokrog znani šolski nadzornik — velik humorist — g. Evgen Antauer, ki se bo v soboto srečal z Abrahamom. Želimo mu še dolgo let krepkega zdravja, da bo še mnogo let lahko uspešno deloval na prosvetnem polju!

Dolnjelendavske gorice. Zopet so se oglasili klopotci s svojo monotonno pesmijo ter oznanjajo ljudem, da že grozde zori, čeprav ga letos ne bo dosti. — Minulo nedeljo smo imeli na hribčku pri Sv. Trojici angelsko prošenje, na katerega je prišlo od bliž in daleč mnogo ljudi. Saj ob tej priliki običajno pridejo vsi vinogradniki z znanci pogledat svoje gorice, kjer v popoldanskih urah ob dobri kapljici med prijaznim pogovorom vsaj začasno pozabljajo na moreče skrbi. — Prejšnji teden se je ob Ledavi pasel konj, ki je bil z glavo privezan k nogi. Iz neznanega razloga je padel v potok in utonil.

Crensovci. Preteklo nedeljo, 1. septembra, je bila slovesna otvoritev spomenika v svetovni vojni padlim vojakom. K svečanosti se je zbralo mnogo ljudi. Ob ganljivih govorih se je marsikatero oko sorodnikov in znancev preminulih orosilo. Spomenik je dalo postaviti prosvetno društvo. Izdelal ga je pa ljubljanski kipar Tine Kos.

Dolga vas. Še marsikom je ostal v živem spominu dogodek, ki je povzročil po vsej okolici obilo govoric in komentarjev. Pozimi je vozil posestnik Trajbar Jožef na saneh sod vina, ki ga je imel skrbno zakritega. Med potjo ga je srečal finančar Ogrizek, ki je zaradi sumljivega Trajbarjevega zadržanja hotel pogledati, kaj vozi. Vendar pa Trajbar tega ni dovolil in je finančnega organa napadel z besedami in potem tudi dejansko. Ker je očetu priskočil na pomoč tudi sin Janez, sta preglednika podrla na tla, kjer ga je hotel Janez s kolom udariti, kar pa so preprečili drugi ljudje. Jožef je že prej dobil zasuženo kazen, a Janeza je te dni obsodilo okrožno sodišče v Soboti na dva meseca zapore.

Haloze

Sv. Trojica v Halozah. Naš novomašnik Mero Viktor je nastavljen za mestnega kaplana v Brežicah. — Falska elektrika je napeljana čez celo

XI.

Dobrovnikova Trezika je sedela v svoji trgovinici in je pletla nogavico. Ker je bilo zdaj avgusta malo dela, je učenko pustila za tri tedne domov. Še sama ni imela kaj početi in posebno prve popoldanske ure ni bilo skoraj nikogar v trgovino, tako da je lahko mirno pletla.

Danes pa je bila videti le napol pri svojem delu. Vedno spet ji je ušla igla in vedno znova je morala pobirati zanke. Njene misli so bile drugod. Pred osmimi dnevi so jo bili povabili na sodišče; tam je morala prisesti in povedati, kdaj in pred kakimi pričami je rajni Senčar v testamentu napravil ustno oporoko. Včeraj je morala spet na sodišče; vprašali so jo, če ji ni tedaj, ko je bila še pri Senčarju, izginil prstan in kaj meni o tej reči. Ko se je nad takimi vprašanji začudila, ji je sodnik smehljaje dejal, da zadeva še ni zrela in da ji še ne more vsega pojasniti.

Zdaj je morala Trezika venomer na to misliti, zakaj neki so jo na sodišču o vsem tem spraševali. Drugače si tega ni znala razložiti, menila je, da gre še zmeraj za onih tri tisoč, ki jih je Tilka po očetu dobila. Kolikor je vedela, sta se Senčar in njegov sin Urh po oni ustni oporoki hudo dajala in Senčar je potem še in in njimi močmi spisal nekaj listov. Po tem je Trezika sklepal, da je Senčar svoj ustni testament ovrgeel in spisal novega, v tem pa da je Tilko priškrnil... Zaradi

tega je bila veselo presenečena, ko je bilo Tilki na zapuščinski razpravi priznanih tri tisoč goldinarjev. Čuditi se prav za prav ni bilo čemu, ko je Senčar vendar tako ogromno premoženje zapustil...

Ali kaj je neki zdaj? Ali Urh še vrta in hoče sestro še ob te tri tisočake spraviti? Verjel bi to človek kar, če pozna zahrbtnega Urha.

Pa kako, da se je pogrela tudi zgodba o njenem izgubljenem prstanu in spravila v zvezo s Senčarjevo zapuščino? Urh bi bil še tega zmožen, da bi zgodbo o njenem prstanu zapletel v kake laži, češ da je ona, Trezika, starega Senčarja z neresničnimi pripovedmi nagovorila, naj spremeni testament Tilki v korist in da je oče Tilki zaradi tega potem res priznal tri tisoč... Pisati bo morala Tilki v Šmarjeto, naj bo previdna in naj se ne da ne pregovoriti ne prestrašiti.

Tilko je Jurijeva usoda hudo zadela, tako da je sklenila, da se ne vrne več k svoji gospe, temveč da bo blizu kje pričakala, kaj bo z Jurijem. Od srede maja je bil Končnik v Celovcu zaprt, na jesen bi naj prišel pred poroto. Da ga bodo oprostili, to je bila Tilka trdno upala. Potem mu bom, je pravila Treziki, še enkrat ponudila svojo pomoč in mu bom vsaj do kake majhne domačije pomagala. Čez poletje pa je šla za kuharico v neko letoviščarsko gostilno v Šmarjeti, tri ure daleč od Šentanela.

(Dalje sledi)

lot se je nato spustil na 800 m nad morjem. Nenadoma se je zaletel v visok stolp vode, ki ga je dvignil orkanski veter z morja. Na vrhu vodnega stolpa se je premetaval delfin, ki je prebil levo krilo letala. Iz višine 800 m je pričelo letalo naglo padati. Pilot je skočil na prosto s padalom in pristal na morju, kjer ga je kmalu rešil neki parnik, ki je plul v Havano.

Tisočletna lpa. V majhni občini pri Taboru na južnem Češkem imajo ponosno lipo, ki jo strokovnjaki cenijo na tisoč let. Drevo ima obseg 9 m in komaj šest mož ga lahko obeže. V deblu je več nego dva metra široka duplina, v kateri je dovolj prostora za več otrok.

Japonski jezik ne pozna psokv.